

ISTORIA LUMII

IMPERIUL BIZANTIN

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

IMPERIUL BIZANTIN

ÎN ACEASTĂ CARTE VEI
DESCOPERI:

- **DE CE EXISTĂ DISCUȚIILE
BIZANTINE.**
- **CĂ ALĂTURI DE IUSTINIAN FACI
GLUME „IUSTINIENE“.**
- **CUM ÎMPĂRAȚII BIZANTINI
ÎȘI PUTEAU PIERDE REGATUL
ȘI... NASUL!**
- **CÂTE ORAȘE SUNT ÎN REALITATE
BIZANȚ, CONSTANTINOPOL
ȘI ISTANBUL.**

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

Mereu îmi place să stau cu bunicul, dar în acea zi îmi doream mai mult ca oricând să se trezească după siestă. Eram atât de agitată, încât mă durea chiar și burta. Firește, poate că era din cauză că mâncasem prea repede; înfulecasem totul cu o mie de kilometri la oră. Îmi doream cu ardoare să treacă orele!

În dimineața aceea, bunicul mi-a spus că îmi pregătise o **SURPRIZĂ** care avea să mă facă foarte fericită. Exact așa se exprimase. Și, normal, în felul ăsta nici vorbă să te relaxezi! Poate că era un joc video! Sau pantofii aceia frumoși pe care-i văzusem! Și mai bine: dacă era o bicicletă nouă? De îndată ce bunicul a apărut în sufragerie, m-am năpustit spre el.

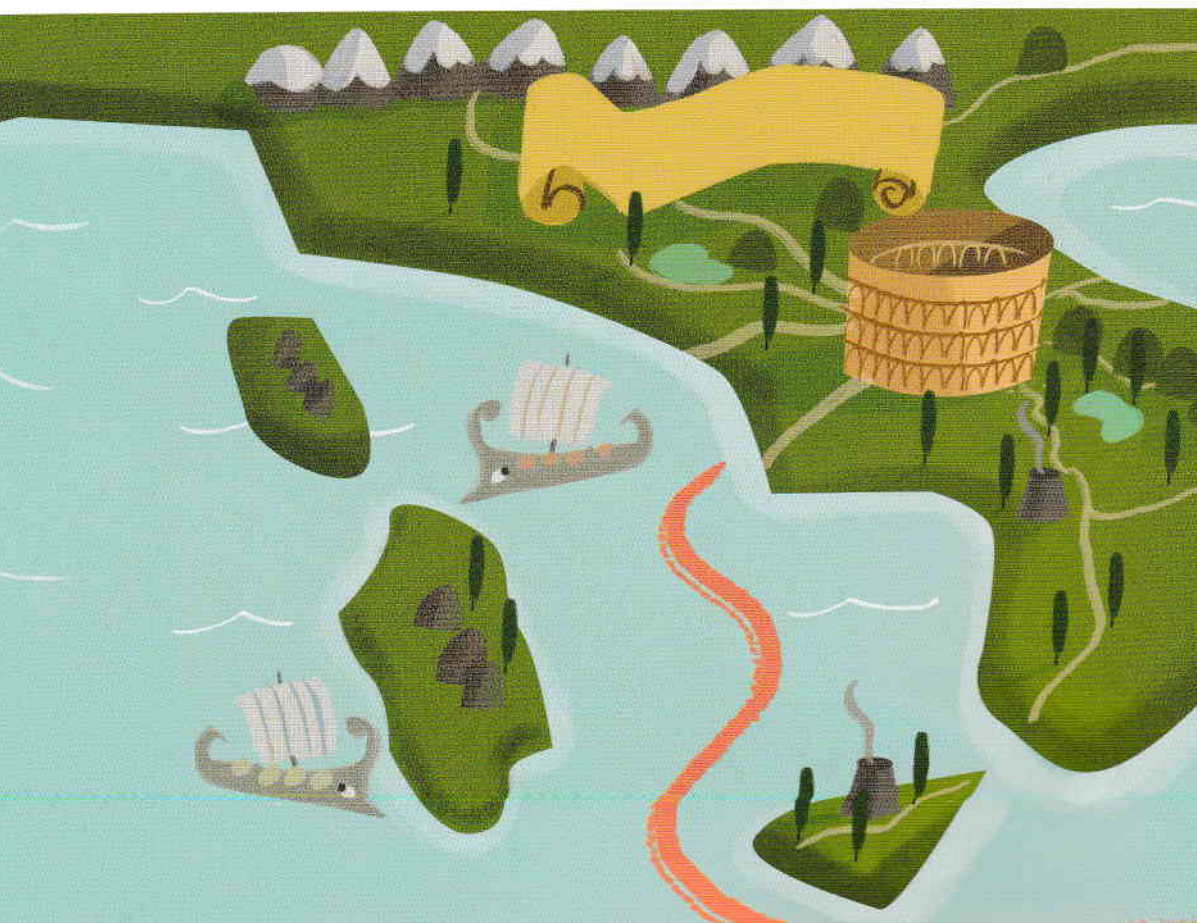
- Bunicule, bunicule, surpriza mea, surpriza mea!
- Ah, Carmen, mă bucur să te văd atât de entuziasmată. Uite ce e, ieri am rămas îngrijorat când te-am văzut atât de tristă din cauza dispariției Imperiului Roman.
- Nu-i nimic, bunicule, totul se poate rezolva cu un joc vi...
- Dar, așa cum ți-am zis, de fapt nu a dispărut de tot. Partea de est a existat timp de mai bine de o mie de ani, a zis în continuare, neluându-mă în seamă.
- Nu știam de ce, dar treaba începea să nu-mi miroasă a bine.
- E cunoscut ca **IMPERIUL BIZANTIN** și m-am gândit să vă vorbesc azi puțin despre istoria sa, ca să-ți treacă supărarea. Ești mulțumită de surpriza ta?
- Aha, hmm, mă rog, da, mult...
- Și, pe de-o parte, era adevărat, pentru că îmi place la nebunie când bunicul ne explică episoade din istorie. Desigur, în comparație cu o bicicletă...

— Povestea noastră de azi începe cu vreo sută de ani înainte de căderea Romei, când imperiul încă se extindea în Mediterana și în aproape toată Europa. Chiar dacă începuse deja să decadă, iar la granițele sale se simțea presiunea barbarilor, mai apărea câte un împărat bun la conducere. De exemplu, **CONSTANTIN CEL MARE**, despre care v-am mai vorbit și cu altă ocazie. Dar până acum nu v-am povestit ceva ce a făcut în timpul domniei sale.

Ce suspans, părea un secret deosebit. Ce era? Își mânca dușmanii? Făcea vrăji cu magie neagră?

— A furat bomboane de la supermarket, bunicule? a intervenit Marco, aparent la fel de curios ca mine să afle răspunsul.

— Trebuie să știi că împăratul Constantin... a mutat capitala Imperiului Roman!
Ce dezamăgire, în acea zi bunicul îmi juca numai feste. Sau aveam eu o imaginație prea bogată?

— Chiar dacă sună cam ciudat, Roma nu mai era capitala Imperiului Roman, a continuat. Constantin a decis înlocuirea ei cu un sediu imperial nou și splendid, pentru care a căutat o amplasare la jumătatea drumului dintre Europa și Asia, ca un pod între cele două continente. În cele din urmă, locul ales a fost un mic oraș grecesc numit **BIZANȚ**, situat pe strâmtoarea Bosfor. Acolo a întemeiat o a doua Romă, pe care a numit-o „**CONSTANTINOPOL**”. Pe 8 noiembrie 324 a fost pusă prima piatră de temelie și, după șase ani, avea loc inaugurarea oficială.

